

מ"ת 53252/12 - מדינת ישראל נגד א.א.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

01 ינואר 2014

מ"ת 53252-12-13

בפני כב' השופט גד גדרון
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
המשיב
א.א. (עוצר)

nocchim:

ב"כ המבקשת - עו"ד שרון שורץ

המשיב וב"כ - עו"ד אלמכאוי

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

ההחלטה זו מתייחסת לשאלת הריאות לכואורה בלבד.

כתב האישום כולל ארבעה אישומים, וענינו בין היתר, עבירות אלימות חמורות שלטענת המבקשת עבר המשיב כלפי רעייתו וילדיו.

באישום הראשון מייחסות למשיב עבירות סחיטה באוימים, אוימים, ניסיון תקיפה בנסיבות מחמירות והצתה.

באישום זה נטען, בין היתר, כי ביום 13.12.15, כאשר שהתה המטלוננט, רعيיתו של המשיב, בbijתם עם ילדיה, התקשר אליה המשיב והורה לה להסתלק מהבית יחד עם הילדים, תוך איום כי אם לא תעשה כן, יهرוג אותה ואת הילדים. בהמשך עזבה המטלוננט את הבית יחד עם בנה, והלכה לבית אחיו של המשיב. המשיב הגיע לבית אחיו וניסה לתקוף את המטלוננט, אך אחיו מנע זאת ממנו. אז איים על המשיב כי ישראוף את הבית, לאחר מכן הלה אחיו של המשיב אל בית המשיב, העיר ילדים נוספים שישבו בבית ולקח אותם אל ביתו. בהמשך הצית המשיב את הבית. כתוצאה מהДЕליקה, נשרפו ריהוט וציוד אחר בבית.

באישור השני, מיוחסות למשיב עבירות תקיפה בנסיבות חמירות, ונטען בו בין היתר, כי המשיב היכה את המתלוננת במספר הزاد מנויות באמצעות מקל עץ, מוט ברזל וכבל חשמל.

בחלק מהמקרים, נחבלת המתלוננת, ובכל המקרים סבלה כאבים.

באישור השלישי, מיוחסות למשיב עבירות תקיפה בנסיבות חמירות ונטען בו כי בנסיבות שונים היכה המשיב את ידיו ברגלי, באמצעות צינור ובקבוק פלסטי ובחודם המקרים, גם אימס להרוג את בנו, כאשר הוא מצמיד סcin לצווארו.

באישור הרביעי, מיוחסת למשיב עבירת הדחה בחקירה, אשר בוצעה לטענת המבוקשת בכר שאים על המתלוננת כי אם תפנה למשטרה, יקח ממנה את הילדים ויגרום לכך שתגורש מן הארץ שכן היא תושבת ה"שטחים".

ב"כ המשיב לא חלק על קיום ראיות לכואורה להוכחת האישום הרביעי.

ביחס לאישור הראשון, טען הסניגור כי אין ראיות לכואורה להוכחת ההצתה וכן העלה טענות לעניין מהימנותה של המתלוננת.

סבירוני כי יש ראיות לכואורה להוכחת ההצתה וזאת נוכח חווות דעתו של המומחה, להב יובל קלמנוביץ, מן הרשות הארץית לבאות והצלה, מיום 13.12.18, אשר חיווה דעתו כי "... השရיפה נגרמה כתוצאה מהצתה". לכך יש להוסיף את גרסת המתלוננת אשר בהודעתה השנייה, הודיעה מיום 13.12.16, שעה 09:59, צינה (בש' 13) כי עובר להצתה אים המשיב "... לשרוף את הבית שלנו ולהרוג את הילדים שלי". יש לזכור כי באותה עת היו עדין חלק מהילדים בבית, והוצאו מיד לאחר מכן על ידי אחיו של המשיב. בדברים אלה, עליהם העידה המתלוננת, יש לתמוך במסקנת המבוקשת כי המשיב אכן התחזית את הבית, או חפצים בתוכו.

אשר לטענות המשיב לעניין מהימנותה של המתלוננת, ככל שנוגעות לאישור הראשון - סבירוני כי אין בהן לגרום כר崧ום של ממש בתשתית הראיתית הלכואורית לעניין אישום זה.

האישור השני נשלע בעיקרו על גרסת המתלוננת ונתרמן במידה מה בדברי בנה אשר נמסרו לחוקר ילדים. די בגרסת המתלוננת להקים תשתיית ראייתית לכואורה להוכחת האישום, אלא שסבירוני כי אכן יש כר崧ום בראיות לכואורה ביחס לאחד האירועים - אירוע בו לטענת המבוקשת היכה המשיב את המתלוננת באמצעות כבל חשמל. אمنם לעניין אירוע זה, נשענת המבוקשת גם על גרסת בנה של המתלוננת שנמסרה לחוקר הילדים. אלא, כאשר נשאלת המתלוננת על אירוע התרחשות האירוע, תארה בתחילת כיצד חתר המשיב قبل חשמל ממכונית הכביסה באמצעות סcin ואז היכה אותה, ובהמשך, שורות ספורות לאחר דבריה אלה, תארה כיצד תלש את הכביל ממכונית הכביסה.

אמנם ניתן הסבר לסתירה זו, אך על פני הדברים מדובר לעניין זה ביותר משאלת מהימנות גרידא.

אשר לעבירות האמורota באישום השלישי - תקיפת הילדים בספר הזרמוiot, תוך שימוש בחפצים, הרי שחוקר הילדים אשר שמע את הילדים מפי בנה ובתה של המתלוונת קבע, ביחס לעדות בנה של המתלוונת, כי התרשם מהימנות תאורה לעניין אירוע אחד בו היכא אותו בעזרת צינור (זאת בנוסף לשני אירועים אחרים שהתייחסו לתקיפת המתלוונת). ביחס ליתר האירועים, התקשה החוקר להעיר את המהימנות. ביחס לבתיה של המתלוונת, לא יכול היה החוקר להגיא לממצא ברור בשאלת המהימנות.

היות שהנטל הרובץ על המבוקשת הוא הנטל הדרוש למשפט פלילי, נראה כי יש ראיות לכואורה רק ביחס לאירוע האמור בו הותקף לכואורה בנה של המתלוונת על ידי המשיב באמצעות צינור.

לענין זה, יש סיווע בעדות המתלוונת, אשר, אמן, קיימת שאלת מהימנות עלייה עמד המשיב, גם ביחס לחלק זה של הדברים, אך סבורני כי ביחס לאירוע האמור, אין מדובר בשאלת מהימנות היורדת לשורש עדותה.

נכונה טענת הסניגור כי בכל האמור באiom באמצעות סכין, לא נמצא בדברי המתלוונת סיווע לדברי בנה בחקירתו.

מכאן שיש ראיות לכואורה להוכחת האישום הראשון והרביעי במלואם. יש ראיות לכואורה גם ביחס לאישום השני, אם כי יש בהם חולשה ביחס לאחד האירועים האמורים באישום זה, וכן יש ראיות לכואורה בהוכחת אחד מהאירועים האמורים באישום השלישי.

הצדדים יטענו כתע לעניין עילית המעצר והאפשרות לשחרר את המשיב לחופפת מעצר.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ד, 01/01/2014 במעמד הנוכחים.

גד גدعון, שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

כמו בנסיבות עילית מעצר של מסוכנות בדרגה גבוהה על פני הדברים, גם על רקע ההחלטה אשר הצביעה על חולשה בחלוקת מסוימים שבכתב האישום.

כמו כן, יש בנסיבות בסיס לטענת המבוקשת בדבר חשש להשפעה על עדים, נוכח דברי המתלוונת בהודעותיה, וכאשר מדובר על פני הדברים למי אינה תושבת ישראל והגעה לכך בעקבות המשיב.

גם האיומים הנטענים, וכן העבירה המיוחסת למשיב באישום הרביעי, מחזקים את החשש להשפעה על עדות המתלוננת אם ישוחרר המשיב.

יחד עם זאת, סבורני כי אין לקבוע בעת כי לא ניתן לשחרר את המשיב לחופה כלשהו, בהעדר עבר פלילי וכאשרenalמד מהראיות שבתיק, המעשים המיוחסים למשיב, בוצעו לכוארה על רקע של צריכת אלכוהול, ויתכן אף התמכרות לאלכוהול.

לפיכך, יערוך שירות המבחן תסקירות מעוצר בעניינו של המשיב ויבחן את מסוכנותו הלאורית של המשיב וכן כל חלופה שתוצג בפני שירות המבחן.

קצין המבחן מתבקש לפגוש את המתלוננת ולבוחן את עצמת החשש מפני השפעה על עדותה אם ישוחרר המשיב.

כל שיסבור שירות המבחן כי יש מקום לחlapת מעוצר, יתייחס לצורך בשילוב טיפול בהתמכרות לאלכוהול.

נקבע לדין לאחר קבלת תסקיר ליום 14.1.22 בשעה 10:00 בפני כב' השופט ابو טהא.

המשיב יובה על ידי שב"ס.

שב"ס יאפשר למשיב 5 שיחות טלפון על פי הנהלים, אך מובהר כי נאסר על המשיב ליצור קשר כלשהו, לרבות בעקביפין, עם המתלוננת או עם מי מילדיה.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ד, 01/01/2014 במעמד הנוכחים.

גד גدعון, שופט

שם הקלדנית: מיכל וקנין